

vydavateľstvo
BESTSELLER

**Stela
Rouge**

**SEXI ^o
DIVOKO**

18+

VAROVANIE: PRÍLIŠ VEĽA EROTICKÝCH SCÉN

Stela Rouge

SEXI *a*
DIVOKO

Stela Rouge
Sexi a divoko (1-2)

VYŠLO AJ AKO TLAČENÁ VERZIA

Copyright © by Stela Rouge
Cover design © by Zuzi Maat
Illustration © Shutterstock
Slovak edition © by BESTSELLER
vydanie druhé

ISBN tlačenej verzie: 978-80-8252-079-1
ISBN e-knihy: 978-80-8252-080-7 (1. zverejnenie, 2024) (ePDF)
ISBN e-knihy: 978-80-8252-081-4 (1. zverejnenie, 2024) (ePub)
ISBN e-knihy: 978-80-8252-082-1 (1. zverejnenie, 2024) (mobi)

*Všetky práva vyhradené. Nijaká časť tejto knihy sa nesmie reprodu-
kovať, uchovávať v rešeršných systémoch alebo prenášať akýmkoľvek
spôsobom vrátane elektronického, mechanického, fotografického či
iného záznamu bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora,
respektíve vydavateľa.*

www.bestseller.sk

Nie je možné sa jej dotknúť končekmi prstov, nie je možné ju načasovať, ovládnuť a pochopiť. Túžba je ten najsilnejší motor. Ukradnite si ju pre seba, prepadnite jej a dovoľte jej prevrátiť váš život naruby.

Krásna Slovenka Stela vám podráždi zmysly a sexi Talian Enrico vás vynesie až kamsi za hranicu rozkoše. Lebo v sexe nie je zakázané nič. Dovoľené je všetko.

Táto kniha nie je vhodná pre moralistov. No tí, čo nemajú predsudky a sú ochotní vrhnúť sa do víru divokých orgií, ju budú milovať.

***Upozornenie vydavateľa: kvôli expresívnemu obsahu a do-
tvoreniu atmosféry sú v knihe použité nespisovné hovorové
slová aj mimo priamej reči.***

1. kapitola Enrico

Sedím opretý o operadlo lavičky a nechávam sa unášať slastou, ktorú mi spôsobuje. Ani neviem, ako sa volá, no neprekáža mi to. Dôležité je len to, že vie dobre fajčiť. Nepochybujem o jej profesionalite uspokojovať mužské potreby.

Stuhnú mi všetky svaly na tele, keď olizne špičku môjho vtáka. Je fakt dobrá. Typická blondína s pevnými trojkami, ktorá sa neštití ničoho. Jednoducho kurva. I keď takými ženami pohrdam, v sexe sú najlepšie. Darmo, som chlap a potrebujem to.

Môj penis má v hrdle už tak hlboko, až sa mi to zdá neuveriteľné. Nie každá to vie robiť tak dobre. Je jednou z tých, ktoré sú schopné pre peniaze urobiť všetko. A mne to vyhovuje, pretože mám plné gule. A keď mám plné gule, potrebujem šukať. S takými ako je ona sa vôbec nemaznám a viem, že si k nim môžem dovoliť všetko. Žiadna predohra. Žiadne bozky. Len divoký sex.

Explodujem jej rovno do úst a až potom povolím zovretie. Blondína hravo prehĺta semeno a tvári sa pri tom, akoby jedla zmrzlinu. Pohľadká tým moje mužské ego. Mali by si z nej brať príklad všetky netýkavky, ktoré sa zdráhajú robiť orálny sex až do konca.

Napravím si zips na džínsoch a postavím sa. Stojí oproti mne a utiera si ústa. Vyzerá, akoby na niečo čakala. Čo zamýšľa? Ved som jej zaplatil skôr, než sme začali.

„Nestretne sa ešte niekedy, Enrico?“ Zavesí sa na mňa.

„Ak budem chcieť využiť tvoje služby, určite sa ozvem,“ odvetím nervózne. Tie ženy sú niekedy strašne otravné. Mala by sa teraz otočiť a vypadnúť, veď dobre vie, kde je jej miesto. Vyfajčila mi ho a tým to hasne. Nemám náladu sa s ňou vôbec baviť.

„Mohla by si sa prestať na mňa vešať? Si opitá, choď domov.“
Súrim ju.

„Enrico, no taaaak, dovoľ mi trochu ťa spoznať.“

Veľké oči má rozmazané. Hrubá vrstva mejkapu nepôsobí vábne, ale kozy, ktoré predo mnou vytŕča, sú úchvatné. Len škoda, že je ako všetky ostatné. Dobrá akurát tak na kvalitný sex, no ak by som mal s ňou komunikovať, asi by mi odumreli všetky mozgové bunky. Potrebujem sa jej striasť, ísť domov vyspať sa, robiť čokoľvek, len nebyť v jej spoločnosti.

„Žiadne spoznávanie, iba sex. Rozumela si? A teraz ma nechaj, chcem byť sám!“ zvýšim hlas.

Niečo zafrfle a rýchlo sa pakuje do baru. Jej chôdza je neistá, na ihličkách kráča veľmi ťažko. Prečo ženy nosia podpätky, keď v nich nevedia chodiť? Ak k tomu pridajú litre alkoholu, ľahko skončia v priekope.

Kráčam tmavou ulicou a premýšľam nad dnešnou nocou. Rád si užívam a ženy sriedam ako ponožky. Nič viac k šťastiu nepotrebujem. Prečo by som mal mať len jednu, keď ich môžem mať desiatky? Ak by som chcel aj každú noc inú, pretože celé ženské pokolenie sa ide zo mňa posrať. Už mladučké študentky chcú so mnou trtkaať a ja sa tomu veru nebránim.

Nie všetky to robia za peniaze, mnohé z nich ma chcú len tak. Viem, že som atraktívny. Talianov ženy milujú. S tmavou pokožkou a vyrysovanými svalmi si ulovím, ktorú len chcem. Mám všetko. Peniaze, auto, štetky.

A ešte manželku, ktorá ma miluje. Ja však niečo také ako láska nepoznám. Podľa mňa sa ženy milovať nedajú, len preťahovať...

Krátko po svadbe sme sa s Ornellou presťahovali do Bratislavy a žijeme tu už niekoľko rokov. Ornella vlastní reštauráciu, denne je v práci a ja sa na nej priživujem. Som hajzel, ale tí sa predsa majú v živote vždy najlepšie. Som hrdý sám na seba, že som to dokázal dotiahnuť tak ďaleko. Zajtra sa sťahujeme.

Náš dvojizbový byt sme sa rozhodli vymeniť za väčší. Nebránim

sa tomu, veď i tak všetko platí Ornella. Konečne som doma. Strám kľúče do dverí a otváram ich. Opatrne vstúpim dnu. Ornella spí tak tvrdo, že sa jej chrapot rozlieha po celom byte. Aspoň dnes nebudem počúvať výčitky. Musím byť opatrný, keď chodím do ulíc. Zakaždým, keď si chcem s nejakou užiť, ubezpečím sa, že nás nikto nevidí a dotyčnú poprosím o diskretnosť. Neskoré príchody domov viem vždy dobre zakamuflovať. Obvykle postačí kúpiť kyticu ruží a pozvať Ornellu na romantickú večeru. Ona mi to, samozrejme, zhltnie aj s rezňami, ktoré tak zbožňuje. Mojej žene veľmi zachutili slovenské jedlá. Z tradičných talianskych špagiet presedlala na bryndzové halušky a mäso, ktorým sa nepocháva, odkedy žijeme v Bratislave.

Vleziem do sprchy a okamžite začnem myslieť na blondínu, ktorá mi fajčila vtáka na lavičke. Tá ale bola! Pri myšlienke na jej prsia sa mi znovu postaví. Je to možné? Honím si ho ako zmyslov zbavený a myslím na tú štetku. Pokračujem, až kým sa znovu neurobím. A potom striekam, akoby som nemal sex niekoľko týždňov. Čo je so mnou? V poslednej dobe som strašne nadržaný.

Ale keď vyjdem z vane a prejdem do spálne, ani sa mi nechce veriť, že musím vliezť do postele k Ornelle. Prečo len mám za manželku takú škratu? Znechutene si k nej ľahnem dúfajúc, že sa nezobudí. Dnes mám asi šťastný deň, lebo nepohne ani brvou. Zatváram oči a spokojne odfukujem.

Zobúdzam sa až na jej pisklavý hlas. „Zajačik, sú raňajky!“

Rozmazaným pohľadom vidím, ako otvára okno. „Kedy si vlastne v noci prišiel?“ spýta sa starostlivo a postrapatí mi vlasy.

„Bolo niečo po polnoci.“

„Mrzí ma, že som zaspala a nepočkala ťa, ale bola som veľmi unavená. Ako sa má Filip?“

„Má sa výborne a pozdravuje ťa,“ zaklamem.

Ornella si myslí, že som si vyrazil na pánsku jazdu s kamošom Filipom. On je moje alibi v prípade, žeby mi neverila. Keby len tušila, že práve Filip mi zohnal blondínu, ktorá ma v noci ob-

šťastňovala, asi by ju trafil šlak. Našťastie nevie, kto Filip v skutočnosti je. Pre istotu som jej povedal, že pracuje v jednej počítačovej firme.

„Verím, že ste sa zabavili a že si sa na inú ani nepozrel.“

„Ornella, miláčik, vieš dobre, že si jediná žena v mojom živote. Milujem ťa,“ prinútim sa vstať a stiahnem ju k sebe do postele. Vzápätí jej vtlačam na pery suchý bozk. Asi taký suchý, ako je jej pokožka plná vrások. Áno, Ornella má vrásky. Má takmer šesťdesiat a po mojom boku na ľudí pôsobí, akoby bola moja matka a nie manželka. Mnohí sa čudujú, prečo som si vzal o tridsať rokov staršiu ženu. Neraz ich presviedčam, že je v tom úprimný cit. Viem, ako na ženy, a viem, že rady počúvajú tie sprostosti o láske. Hľadím jej do očí a usmievam sa.

„Si najkrajšia žena, akú som kedy videl.“ Opäť ju pobožkám.

„Už nie som najmladšia,“ povzdychne si.

„Mne to neprekáža, si zrelá žena a vieš, čo chceš od života. Tie mladé pipky ti nesiahajú ani po päty.“

Veru, čo sa týka peňazí, Ornella je dávno za vodou. Aj preto sa usilujem o to, aby si myslela, že ju skutočne milujem. Predtým, než som ju spoznal, som pracoval ako automechanik. Ornella sa stala mojím vykúpením z chudoby.

„Si taký rozkošný, Enrico. Moje kamarátky mi ťa závidia. A vieš, prečo? Lebo nemali také šťastie ako ja.“

Siahnem po opasku na jej župane a rozviažem jej ho. Pokrúti hlavou. „Nie, teraz nie. Musíme sa ponáhľať, dnes sa sťahujeme. Zabudol si?“ Vstáva a ja si s úľavou vydýchnem. Nemám záujem sexovať s ňou, ale občas sa musím prekonať a dokazovať jej, ako veľmi po nej túžim.

„Jasné, že som nezabudol. Na naše nové hniezdočko lásky sa už veľmi teším.“ Prejavím sympatie k jej rozhodnutiu kúpiť väčší byt. Dlhو predtým som jej nenápadne naznačoval, že by bolo fajn bývať v niečom väčšom a nakoniec som to uhral, že to chce vlastne ona. Kráča do kuchyne, kam ju poslušne nasledujem. Nechám

sa obslúžiť výdatnými raňajkami. Ornella vie variť výborne. Aspoň na niečo je dobrá.

Stela

Stojím pred panelákom a vyfukujem obláčky dymu. Som nervózna a nahnevaná na Richarda. Práve ma nazval hlupaňou. Nič nové pod slnkom, ten sa totiž nikdy nezmení. Keď mi prvýkrát po troch mesiacoch manželstva povedal, že som odporná mrcha, za týždeň som minula niekoľko balíčkov vreckoviek. Vtedy som ho ešte milovala a nezniesla som pocit, že niečo také vyslovil. Dnes mi je však ukradnutý.

Naše manželstvo je v troskách a ja už neviem, čo s tým. Richard je večne nespokojný, arogantný a chladný. Už si ani nespomínam, kedy sme sa naposledy milovali. Väčšinu času trávi v práci a keď je doma, tak sa zatvorí v obývačke a radšej pozerá tie hlúposti v telke, ako by sa mal so mnou rozprávať. Myslí si o mne, že som nemožná, pretože som len obyčajná čašníčka v hostinci, zatiaľ čo on pracuje ako realitný maklér. No proste, môj muž sa ide posrať z toho, že si vybudoval kariéru!

Zapaľujem si druhú cigaretu a sadám si na lavičku. Vtom zbadám prichádzať červený mercedes, ktorý parkuje rovno pred naším panelákom. Vystupuje z neho staršia žena kyprých tvarov. Tmavé vlasy má zopnuté do chvostíka a cez plece prehodenú evidentne drahú kabelku. Jej šaty sú voľné a konzervatívne, no napriek tomu dýchajú luxusom.

Zatajím dych, keď náhle zbadám muža, ktorý vystúpi z toho istého auta. Asi tridsiatnik, s tmavšou pokožkou a čiernymi vlasmi. Ten rozhodne nie je od nás, vyzerá ako cudzinec. Žeby Španiel alebo Mexičan? A tá žena je od neho o dosť staršia, asi to bude jeho matka, premýšľam. Neznámy exotický krásavec ma tak upútal, že z neho nedokážem spustiť zrak. Je dobre stavaný a svalnatý. Ach, Bože, je na zožratie! Presne ten typ muža, za ktorým sa

obzrie každá žena. Kto to je? Zrejme sem prišiel za niekým na návštevu, uvažujem.

„Hej, Stela, vyzeráš, akoby si videla ducha,“ ozve sa za mnou hlas. Otočím sa a zbadám Kláru. Býva vo vedľajšom vchode a občas ku mne zájde na kávu.

„Ahoj,“ pozdravím ju.

„To sú noví susedia?“ Kývne hlavou k exotickému mužovi.

„Susedia? Nič o tom neviem.“ Myknem plecami.

„Helena zo štvrtého predala byt a tuším tam budú bývať títo.“

Potenciálni noví susedia sa stratia v paneláku a ja upieram prekvapený pohľad na Kláru.

„Odkiaľ to vieš?“

„Akože odkiaľ? Však od Heleny. To iba ty chodíš ako snílek a nič nevieš,“ podpichne ma.

„Prestaň,“ drgnem do nej. Je pravdou, že sa o susedov nestarám. Žijem si svoj život a neriešim, čo kto kde a s kým robí. Lenže Klára je iná, miluje klebety a rada ich šíri. No čudujem sa, že mi túto novinku nestihla ešte zvestovať. Tak trochu ju pokladám za kamošku, ale nedôverujem jej na sto percent. Som uzavretá a milujem pokoj. I keď by niekto povedal, že práca čašníčky je dynamická a musím mať rozhodne veľa priateľov, nie je to tak. Všetkých si držím od tela. Nedokážem sa len tak otvoriť a hovoriť o svojich pocitoch hocikomu. Dokonca ani Kláre nie. Preto nikdy nič neviem, lebo sa do nikoho nestarám.

„Ale je to riadny fešák, ten nový sused.“ Klára si zasunie prameň blondavých vlasov za ucho a ponúkne mi cigaretu.

„Ďakujem, práve som dofajčila.“

„A čo dnes robíš? Neskočíme niekam?“

„Poobede pracujem.“

„Hm. Tak prídem na kávu do baru a aspoň si poobzerám miestnych fešákov. Och, už tak dlho som nemala sex. Udiera mi to na mozog. Ty máš život na rozdiel odo mňa. Tvoj Richard je v posteli určite dobrý,“ zasmeje sa.

Po chrbte mi prejde mráz. Klára ani len netuší, ako svojho muža neznášam. Sex sme nemali už pár mesiacov a rozhodne ma neuspokojoval tak, ako by som si priala. Vždy sa na mne len od-bavil a to bez toho, aby sa uistil, či sa mi to vôbec páčilo. Nedbal na to, či mám z toho niečo aj ja. Toto sa ale Klára, samozrejme, nikdy nedozvie.

„Vieš dobre, že intímne záležitosti nerada rozoberám,“ prece-dím cez zuby.

„Nebud' trúba, však sme kamošky, nie?“

„Jasné, to sme, ale svoj intímny život si strážim.“

Prevráti oči. „Ja nemám problém hovoriť o svojich frajeroch, ani o tom, ktorý ho mal akého veľkého.“

„Ja s tým mám problém.“

„Prečo? Hanbíš sa za vtáka, ktorého máš doma?“ Vybuchne smiechom.

„Prosím ťa, prestaň s tým!“

„Niečo sa deje? Richard ti to nedopraje poriadne natvrdo?“ Neprestáva rýpať.

„Niekedy si ako pojašená pubertáčka!“ Postavím sa a kráčam nahnevane preč.

„Ale ja som to tak nemyslela.“ Počujem jej ospravedlňujúce slová, ale nereagujem na ne. Na Klárine srandičky dnes nemám náladu. Vstupujem do výťahu a stláčam číslo päť. Po chvíli vchá-dzam do bytu, na prahu ktorého stretávam Richarda. Ako vždy, je oblečený v košeli a v elegantnom saku. Nechýba mu kravata, le-žérne nohavice a vyleštené topánky. V jeho pohľade cítim chlad.

„Odchádzam do práce. Tak skoro ma nečakaj,“ oznámi mi.

„Fajn,“ odsekнем a obídem ho. „Hlúpa krava ťa rozhodne čakať nebude,“ neodpustím si uštipačnú poznámku a čakám na jeho reakciu. Iba pokrúti hlavou a pohrdavo si ma premeria tým svojím povýšeneckým pohľadom. To, ako ma dnes ráno pourá-žal, ho zdá sa netrápi. Zabuchne mi dvere pred nosom a nechá ma stáť v chodbe nášho bytu v neistote.

Čo len s nami bude? Kam to spejeme? Prečo sa nedokážem zbaľiť a jednoducho od neho odísť? Veď už k nemu nič necítim. Hádky, ktoré medzi nami panujú, ma už unavujú. Akokoľvek sa snažím, nič mu nie je po chuti. Dokonca keď sa pokúsim o intímne zblíženie, často ma odmietne. Veď mužov predsa príroda nastavila tak, že musia mať sex často, tak prečo ho my nemáme aj celé týždne? Pred rokmi bolo všetko iné, nemohol sa ma nasýtiť.

Vtom mi to napadne. Čo ak má milenku? Alebo je impotent? Ani neviem prečo, ale rozosmejem sa. Veď mi to môže byť jedno. Už ho neľúbim. Svojím správaním sa mi úplne sprotivil, tak nech si má aj tucet mileniiek! Ja môžem urobiť to isté, nájsť si milenca, prebleskne mi hlavou. Pri tej predstave okamžite pocítim, ako moje lono zvlhne.

Posadím sa v kuchyni na stoličku. Akého milenca by som si priala? Zamyslím sa. Jednoznačne divokého v sexe. Ehm. Možno nájdem nejakého v bare a konečne odhodím zábrany. Zájdem si rukou medzi nohy a slastne vzdychnem. Ach, ako dlho som to už nemala? Náhle ma pohltí túžba. Prirodzená potreba ženy uspokojiť svoje telo. Rozopnem si džínsy, stiahnem si ich až po kolenná a nohy si položím viac od seba. Rukou pomaly putujem do nohavičiek a dotýkam sa najcitlivejšieho miesta na mojom tele. Dráždením klitorisu si dokážem urobiť aj niekoľko orgazmov za sebou.

Obliznem si pery a prstom si zájdem hlboko do šušky. Je mokrá a pripravená. Tak veľmi si prajem, aby ma poriadne pretiahol nejaký chlap. Napríklad aj môj sexi sused. Tá predstava ma vzruší. Cítiť v sebe jeho penis by bolo určite veľké dobrodružstvo. Ďalšie dva prsty do seba doslova vrazím. Dočerta aj s Richardom! Keby bol normálnym mužom, tak by ma kefoval aj trikrát denne a nemyslela by som na iných! V duchu hromžím a pritom sa uspokojujem.

Som vydatá a neukojená žena. Aaaaaacch! Orgazmus prichádza rýchlo, doslova sa pri ňom trasiem...

2. kapitola Enrico

Náš nový byt sa mi veľmi páči. Je priestranný a má veľký balkón. Som spokojný. Akoby aj nie, keď som nemusel pohnúť ani prstom. O všetko sa postarala Ornella. Ležím na pohovke a sledujem ju, ako sa zvráta pred zrkadlom. Zrazu zhodí zo seba podprsenku a dlaňami si uchopí kozy. Nadvihne ich a vzápätí pustí. Má ich síce väčšie, ale ochabnuté. Visia jej na hrudi ako dva sfúknuté balóny. Doriti, vyzerá každým dňom horšie.

„Mala by som si dať spraviť silikóny.“ Otočí sa ku mne.

„To by si mala,“ odpoviem rýchlo.

V jej pohľade zbadám bolestný výraz. „Naozaj? Nepáčia sa ti moje prsia?“

Som ja ale debil, čo to dríštam? Bezpochyby som ju urazil. „Ale páčia, miláčik. Tak som to nemyslel.“

„Sú ovisnuté.“

„Ale kdeže. Sú... krásne, také... prírodné.“

„Prírodné?“ Vyvalí na mňa oči.

„No áno, lebo nie sú umelé, preto sú ako z prírody, chápeš?“ Ja ale trepem.

Povzdychne si. „Enrico, veľmi nerozumiem tvojmu filozofovaniu, no mám pochybnosti, či som pre teba dostatočne atraktívna.“

Nie si. A ani nikdy nebudeš. I keby si si dala milión plastík, nikdy nenahradíš mladé mäsko, ktoré tak rád obrábam, pomyslí si, ale nahlas to, samozrejme, nevyslovím. Namiesto pravdy skladám v mysli klamstvá, ktoré by ju mohli upokojiť.

„Miláčik, podstatná je tvoja duša. Si krásna srdcom a to mi stačí,“ vyslovím slová, ktorými jej pochybnosti odoženiem. Tie

romantické dristy fakt nemusím, ale keď sa inak nedá... Udržať si Ornellu je pre mňa dôležité, preto jej hovorím len to, čo chce počuť. Je až neuveriteľné, ako rýchlo ju dokážem spracovať. Aj teraz mi klesá do náručia a objíma ma. Zboku vidím, ako jej slza dopadne na moju hrud'

„Som taká šťastná, že ma miluješ, Enrico.“ Potiahne nosom. Prevrátim oči. Našťastie to nezbadala.

„Zaslúžiš si to,“ poviem s hraným úsmevom. Zrazu jej zazvoní mobil. Odťahuje sa odo mňa, vstáva a prechádza do kuchyne. Sláva! Hovor netrvá dlho.

„Musím ísť do práce!“ zakričí.

„Len choď, drahá.“ Po chvíli jej už niet. Paráda!

Ornelle neprekáža, že celé dni vylihujem, alebo si urobím vlastný program. Keď si ma brala, povedala mi, že nemusím pracovať, pretože ona zarába dosť. Plne mi to vyhovuje. Viem, že jej stačí len moja prítomnosť a milé slová. Občas sex. Hoci tvrdí, že ma miluje, je príliš unavená na to, aby bola náruživá ako tie štetky, ktoré stretávam v bare. Dala mi však ultimátum. Ak ju čo len raz podvediem, rozvedie sa so mnou. Našťastie som opatrný a každé jedno podozrenie viem dobre zahladať. Filip je moja istota v časoch krízy. Hneď, ako si spomeniem na kamoša, vytočím jeho číslo. Zdvihne mi rýchlo, akoby celý čas čakal, kedy mu zavolám.

„Chcel som sa ti len poďakovať za tú včerajšiu pipku.“

„Niet za čo, aj nabudúce.“ Na druhej strane začujem smiech.

„Čo sa tak rehoceš, šľahol si si niečo?“

„No hej, veď ma poznáš.“

„Poznám ťa až príliš dobre, Filip.“

„Však sme niečo spolu prežili.“

„To veru a ozaj... ako sa vlastne hentá prsnatá volala?“

Filip sa znovu rozosmeje. „Ty nevieš ani jej meno? Dal si sa riadne dole, čo? Volá sa Renáta.“

„Aha, nejakú mi to vypadlo. No poviem ti... mala niečo do seba, ale bola otravná. Nabudúce chcem nejakú inú.“

„Jasné, budeš ich mať, koľko chceš.“

„Vďaka, si fakt kamoš. Ozaj, neprídeš ku mne? Bývam už v novom.“

„Jasnéééé... a privediem ti nejakú?“

„Nie, to nech ti nenapadne! Ak budem mať chuť zatrtkať si, prídem za tebou, no vodiť si pipky domov nemôžem. Ornella nesmie mať podozrenie, však vieš, ako mi záleží na tom, aby nič netušila. Musím si dávať pozor.“

„Rozumiem, prachy sú prachy. Aj ja by som sa takej držal. Letím k tebe.“

„Fajn, čakám ťa.“

Vypnem hovor a rozhodnem sa Filipa počkať vonku. Nikoho tu nepoznám a mal by som sa tu trochu poobhliadať. Natiahnem na seba biele tričko a bermudy a vyjdem z bytu. Upieram zrak na babičku, ktorá sa teperí po schodoch namiesto toho, aby sa mi uhla.

Premeria si ma supím zrakom. „A vy ste kto?“

„Bývam tu.“

„Namiesto Heleny?“

„Áno, pani, namiesto Heleny. Volám sa Enrico Rossi.“

„Ale čo? Vy nie ste Slovák?“ Cívie na mňa ako na mimozemšťana.

„Som Talian, pani.“ Uškrniem sa.

„Na to ovládáte náš jazyk akosi pridobre.“

„Žijem tu už niekoľko rokov.“

„A rodičov kde máte?“

„V Taliansku, pani.“

„Ste ženatý? Deti máte?“

Znervózniem, pretože táto stará babizňa príliš snorí v mojom súkromí a to nemám rád.

„A nie ste vy nejaká zvedavá?“

Zamračí sa. „Uhnite mi z cesty!“ Namieri na mňa barlu.

O krok ustúpim. „Prečo nejdete výťahom?“ spýtam sa.

„Lebo je pokazený!“ Viac sa o mňa nezaujíma a tvári sa urazene, pretože som jej nepovedal počet detí, ktoré som splodil. Ak aj nejaké sú, naozaj netuším, kadiaľ behajú.

„Dovidenia, pani.“ Neodpovie.

Chcela by vedieť celý môj životopis, no ona mi nepovedala ani svoje meno. Práve na takéto strigy si dávam najväčší pozor. Len dúfam, že ich v tomto paneláku nebude veľa. Hneď pred vchodom si zapálím a rozhliadnem sa okolo seba. Obďaleč kráča akási žena s dvoma vrieskajúcimi dvojčatami. Dokonca mám výhľad na detské ihrisko. Nuda. Postarší manželský pár sedí na lavičke a niekoľko ľudí len tak prejde ulicou. Znovu si potiahnem z cigarety a nedbalo pozriem na útlu červenovlásku, ktorá vchádza do paneláku. Možno nejaká ďalšia susedka, alebo len ide niekoho navštíviť.

Zrazu zbadám Filipa. Prichádza na svojom novom červenom Porsche bez strechy. Zaparkuje, vystúpi a celý vyškerený mi podáva ruku.

„Si frajer, kámo. Všetky ženské si tu nabalíš!“

„Myslíš tie staré sedemdesiatničky? Ďakujem, neprosím,“ zasmejem sa.

„Tak mi poď aspoň ukázať ten tvoj nový raj.“

„Ok. Poďme.“

Stela

„Čo máme na večeru?“ pýta sa ma Richard na prahu kuchyne.

„Môžeš si vybrať. Kura s ryžou alebo palacinky.“

„Ani jedno, ani druhé. Pôjdem sa najesť do reštaurácie. Ideš so mnou?“

Prekvapene na neho pozriem. Už si ani nepamätám, kedy sme si naposledy niekam vyrazili.

„Vieš čo, to nie je zlý nápad.“ Prikývnem. „Mám dva dni voľna, prospeje mi trochu relaxu,“ poznamenám.

Usmeje sa. Blúznim? Richard sa na mňa len tak neusmieva. Ne-
pozýva ma na večeru a nikam spolu nechodíme. Čo môže mať za
lubom? Nemám náladu na jeho spoločnosť, no zvedavosť ma núti
ísť s ním. O chvíľu už sedím v aute a mlčky počúvam hudbu. Ri-
chard je dnes veľmi zvláštny. Keď zaparkuje, chytí ma okolo pása
a vtlačí mi bozk na pery. Absolútne nič pritom necítim. Vášeň,
ktorá medzi nami bola kedysi, je už nenávratne preč.

„Čo to má znamenať?“

„Čo máš na mysli?“ Tvári sa nechápavo a mňa to nehorázne
rozčuľuje.

„Prečo si ma pobožkal?“

„Nemôžem pobožkať svoju manželku?“

„Richard, dočerta! Už si ma nebozkával minimálne dva me-
siace! Denne sa hádame, zďaleka ma obchádzaš a zrazu si len tak
prídeš a začneš ma bozkávať? Toto mi musíš vysvetliť!“

„Upokoj sa,“ zapradie tichým hlasom a odhrnie mi prameň
vlasov zo šije. „Dnes pekne voniaš.“ Usmeje sa.

„Vyklop, o čo ti ide!“

„Dopekla aj s tebou, Stela! Nejde mi o nič. Chcem byť s tebou,
lebo proste chcem. Som tvoj muž a ty moja žena a dlho sme sa
nemilovali. Túžim po tebe.“

„Som hladná, poďme sa najesť.“ Ignorujem slová, ktoré vyslo-
vil a razantne vystúpim z auta.

„Mám ťa pretiahnuť na kapote auta, aby si mi uverila?“

„Na to sa ty nikdy nezmôžeš.“ Schladím ho.

Pevne ma chytí za plecía a zabodne do mňa prísny pohľad.

„Chcem mať s tebou dieťa, Stela.“

Vytréštim na neho oči. „Uťahuj si z niekoho iného!“

„Myslím to vážne. Je najvyšší čas, aby som mal dieťa, najlepšie
syna. Cítim sa na to byť otcom. Čo keby si prestala brať pilulky?“

Skrúti mi žalúdok. On nie je normálny. Čo to tu trepe?

„Richard, naše manželstvo je v troskách. Jeden deň som pre
teba zmija, druhý deň tučná krava a zrazu mi povieš, že chceš

mať so mnou dieťa?! Doma sa ku mne správaš ako k cudzej a naša komunikácia spočíva v slovách áno a nie. My si nerozumieme!“

„Práve preto chcem naše manželstvo zachrániť! Dieťa by mohlo...“

„Chcem sa rozviesť, Richard.“

Stuhne. „Nikdy ti to nedovolím. Budeme spolu a budeme mať dieťa, či sa ti to páči alebo nie.“ Z jeho slov ma mrazí až kdesi v kostiach.

„Ty nie si normálny!“ zakričím.

„Už konečne sklapni a poďme sa najesť.“ Schmatne ma za laket a ťahá do reštaurácie. Vedela som to! Vedela som, že za jeho nežnou maskou sa skrýva ten istý chrapúň. Vyjebanec skurvený! Že chce mať dieťa. Pche! Len cez moju mŕtvolu!

Zúrim, ale napriek tomu si poslušne sadám na stoličku, ktorú mi odtiahne. Cítim, ako mi prudko búši srdce. Neznášam Richarda a celé naše trápne manželstvo. Viem, že po mne netúži, iba chce do mňa strčiť vtáka, aby splodil decko. Pre jeho blaho. Lebo on chce syna! Ale ja ho nechcem. S ním nie.

Objednám si pizzu a Richard čínu.

„Takže, moja milá. Začneme pekne od začiatku. Čo si to tam vonku povedala? Že sa chceš rozviesť?“

„No, presne to.“

„Ty si fakt piča.“

Kúsok pizze, ktorý práve prežívam, mi zabehne, rozkašlem sa a vyplujem ho do taniera. V šoku na neho vyvalím oči.

„A ani správať sa nevieš. Nehanbiš sa vyplúvať jedlo? Si fakt nechutná.“ Vystrúha grimasu.

„Žiadne decko nebude a my dvaja sa rozvedieme,“ precedím zlostne cez zuby.

Úplne pokojne sa ku mne nakloní a pošepká mi do ucha: „Ak to urobíš, zabijem ťa.“

Ostanem strnulo sedieť. Tón, akým to povedal, ma úplne odrovnal a teraz už do seba nevládzem dostať ani kúsok jedla. Richard

sa však pokojne napcháva a pritom ma prepaľuje tými svojimi zákernými očami. Ako je možné, že som kedysi tohto muža milovala?

„To si nemyslel vážne, že?“ spýtam sa po chvíli. Poobzerá sa okolo seba a znovu sa ku mne nakloní. Je mi jasné, že nechce, aby ho niekto počul.

„Nevieš, čoho som schopný, Stela. Ak nebude po mojom, vieš, čo s tebou urobím? Zničím ťa.“ Strčí si ďalšie sústo do úst a mne sa zdvihne žalúdok. Toľko nenávisť som v ňom ešte nikdy nevidela. Chce ma vystrašiť, viem to. Ale ja sa nedám.

„Vyhraď sa vieš komu. Ja sa ťa nebojím.“

„Začneš ma brať vážne, inak bude zle. Prestaneš brať antikoncepciu a budeme sa milovať čo najčastejšie. Chcem byť už otcom.“

Neveriacky na neho zízam. Nemala by som ho poslať za psychiatrom?

„Ako ma chceš k tomu prinútiť? Pilulky neprestanem brať.“

„Ale prestaneš, o to sa postarám.“

„Chceš ma priviazať k posteli a znásilňovať?“

Prevráti oči. „Nebola si to práve ty, čo ma naposledy zvädzala?“

Pred pár týždňami som sa naozaj pokúsila o intímny styk s Richardom, lebo som bola veľmi nadržaná, ale odmietol ma. Bola to čisto pudová záležitosť, žiadne city.

„Zvädzala som ťa, ale ty si nemal záujem.“

„Bol som veľmi vyčerpaný z práce, ale to sa zmení.“

„Hovno sa to zmení.“

„Naše manželstvo sa dostane do starých koľají a my spolu budeme mať dieťa.“

„Ale ja nechcem mať s tebou dieťa!“

Začnú mi dochádzať nervy. Ten podliak je úplne pokojný a rozpráva sa so mnou o budúcnosti, no vôbec ma nepočúva. Že sa chcem rozviesť, že chcem ukončiť túto frašku!

„Je mi jedno, či ho chceš mať alebo nie,“ povie ironicky.

„Počúvaš ma? Chcem odísť, rozviesť sa! Je koniec, Richard!“

Postavím sa a vybehnem von z reštaurácie. Po chvíli začujem dupotanie nôh a pocítim silný stisk na lakti. Richard ma k sebe prudko otočí a zatrasie mnou.

„Čo ti chýba k šťastiu? Robil som všetko, čo bolo v mojich silách, aby si sa mala dobre. Veď si len obyčajná čašníčka! Nebyť mňa, si finančne na mizine!“

„Richard, to bolí, pusti ma,“ kvílím.

Povolí zovretie, ale nepúšťa ma.

„Tak mi povedz, čo ti chýba?“

„Ty to naozaj nevieš?“ Prekvapene krútim hlavou.

„Viem, že som sa ti málo venoval, ale to sa zmení...“

„Už ťa nemilujem, Richard. A je mi z teba na vracanie. Vidíš len peniaze a myslíš len na seba. Pred chvíľou si ma nazval pičou a ideš mi vykladať o tom, že chceš byť otcom? Hnušíš sa mi!“

Plesk. Strelí mi takú facku, až sa zapotácam. Civiem na neho ako obarená a nemôžem uveriť tomu, že to urobil. On ma udrel! Tak toto ten kretén prehnal. Celá sa trasím od hnevu a súčasne sa mi do očí tlačia slzy. Pre hrču v hrdle nedokážem povedať ani slovo. Richard otvorí auto a prikáže mi, aby som nastúpila.

Než nasadnem, po líkach sa mi skotúlajú slzy a ramená sa mi v zúfalstve otriasajú. Richard si to očividne nevšima, púšťa rádio a štartuje. V tej chvíli ho znenávidím ešte viac.

Cestou premýšľam, že si okamžite zbalím kufre a vypadnem preč. Ale kam pôjdem? Otec sa oženil s nejakou štetkou a žije niekde v Žiline a matka je v blázinci. Pri mojej poslednej návšteve ma ani nespoznala. Chuderka, preskočilo jej z toľkého ubližovania, ktoré jej spôsoboval otec. Urobil z nej trosku, bála sa ho, až napokon dosiahol to, že ju zbavil svojprávnosti.

Psychika je veľmi citlivá záležitosť a keď ju raz narušíte, niet cesty späť. Mama bola príliš slabá, aby sa otcovi ubránila, a príliš utiahnutá, aby urobila niečo so svojim životom. Dnes je z nej vychudnutá žena s pohľadom bez života. Niekoľkokrát sa pokúsila o samovraždu, a tak som sa o ňu nemohla starať ani ja...

Richard prudko zabrzdí pred naším panelákom a ja sa vrátim zo spomienok do reality. Nikdy nesmiem dopustiť, aby ma muž bil. Nechcem predsa dopadnúť ako mama. Prisámbohu to urobil prvý a poslednýkrát! Zotriem si slzy a vzdorovito vystúpim z auta. Richard mlčky kráča za mnou.

Prehovorí až vo výťahu. „Mrzí ma to.“

„Poser sa!“

„Stela!“

Výťah zastane. Vystúpim a vyberám z kabelky kľúče od bytu. Len čo vojdem dnu, rozbehnem sa do spálne a vyťahujem kufor, do ktorého začnem hádzať oblečenie.

„Čo to robíš?“ Zastane na prahu dverí.

„Balím sa.“

Sarkasticky sa zasmee. „A kam by si chcela ísť?“

„Hoci aj pod most, no tu dlhšie neostanem.“

„Nebud' hlúpa.“

„Hlúpa budem, keď ostanem žiť s takým idiotom ako si ty.“
Zatvorím kufor.

„Nikam nepôjdeš!“

„Chceš ma tu držať násilím? Uхни mi z cesty!“

„Stela, prosím ťa! Nechcel som ťa udrieť, ale vyprovokovala si ma k tomu!“

„Nezaujímajú ma tvoje výhovorky. Je koniec!“ Schmatnem kufor a sebavedomo okolo neho prejdem. Zdrapí ma však za ruku a prudko sotí do postele. Jeho správanie ma úplne šokuje. Čo to robí? Sadne si na mňa a nohami mi obomkne boky. Dlaňou mi zovrie hrdlo a nenávistne mi pozrie do očí.

„Nikam nepôjdeš, rozumela si?!“

„Pusti ma, ty sviniar!“ Bránim sa a pokúšam sa pästami búšiť do jeho hrude. Prefacká ma tak, až sa mi zatmie pred očami. Som v šoku.

„Zavrieš už konečne hubu, ty štetka?!“ škrieka mi do tváre. Vyhrknu mi slzy a od strachu sa roztrasiem.

V tej chvíli sa zháči a pustí ma. Zjavne je rozrušený z toho, čo urobil a vstáva zo mňa.

„Prepáč, to som nechcel.“ Vytriešťa na mňa oči, z ktorých ide hrôza. V tej chvíli využijem príležitosť a kopnem ho do gulí. Zá-
sah to bol určite poriadne tvrdý, pretože zareve a zrúti sa na zem. Pozbieram posledné zvyšky síl a ešte ho kopnem do rebier.

„Ty kurva, toto ti nedarujem!“ kričí ako zmyslov zbavený.

Schmatnem kľúče od bytu a rútim sa preč. Bosá, bez topánok, dokonca bez ponožiek, zbehnem o poschodie nižšie a silno zabúcham na dvere.

Srdce mi búši, pot mi steká po chrbte a líca mi horia po fac-
kách, ktoré mi uštedril môj vlastný manžel. Muž, ktorý by ma
mal milovať, ma namiesto toho bije. Zrazu sa otvoria dvere, na
prahu ktorých sa zjaví dokonalý krásavec v tielku. Celá stuhnem.
Je to ten nový sused, ktorého som už videla pred panelákom. Stojí
predo mnou a civie na mňa ako na blázna.

„Čo tu vyvádzate? Vari horí?“ spýta sa prekvapene. Namiesto
odpovede ho odsotím, vojdem dnu a zatvorím dvere. Musím vy-
zerať ako totálna krava, ale nemám na výber.

„Prepáčte, ale potrebujem pomoc!“ vyhrknem.

3. kapitola Enrico

Čo za štanda sa to dotrepala do môjho bytu? Je akási vyklepaná a červená, a vlasy má ako po jebačke s tromi černochochmi. Ihneď si všimnem jej kozy v bielej blúzke, ale keďže ma žiada o pomoc, sústredím sa na to, aby som jej hľadel do očí.

„Stalo sa vám niečo?“

„Viem, že som sem vtrhla, ale môj manžel ma prenasleduje. Fyzicky ma napadol,“ vysvetľuje a pritom si na krk zavesí zväzok kľúčov na šnúrke. Už chápem, prečo má také červené líca. Ten dement ju zbil. Rád ženy obrábam, ale v živote by som na žiadnu nezdvihol ruku. Ako môžu chodiť po svete takí kreténi? Neznášam, keď niekto mláti tie nádherné stvorenia, ktoré nám mužom poskytujú toľko rozkoše.

„A vie váš manžel, že ste tu?“

Pokrúti hlavou. „Myslím, že nie. V tom zmätku som ani nevedela, komu klopem na dvere.“

„Vy ste neklopali, ale trieskali tak, že som skoro dušu vyplul,“ zasmejem sa. Útľe žieňa na mňa hľadá tak vyplašene, že radšej zaujmem vážny postoj. „Prepáčte, chápem, že ste pred ním utekali. Dáte si vodu alebo radšej kávu?“ Prebehnem pohľadom po jej postave. Je chutná, i keď nie moc ceckatá, ale za hriech by rozhodne stála.

„Vodu.“

„Tak poďte do kuchyne. Ak náhodou pôjde váš muž okolo a začuje nás, rozbije mi hubu.“

Zdá sa, že moje triky účinkujú a poslušne ma nasleduje. Aké šťastie, že Ornella je v práci. Práve zachraňujem nejakú pipku a celkom sa mi to páči.

Sadá si na stoličku a pohár minerálky hltá, akoby nikdy nepila. Všimnem si jej čiernu sukňu s rozparkom. Pohľad mi padne na odhalené štíhle stehno. Tá má nohy ako bohyňa! Hneď si predstavím jej kundičku. Doriti!

Pod blúzkou sa určite ukrývajú slušné kozy a celkovo je taká mladá a šfavnatá. Len škoda, že nevyzerá nadržane. Zrazu si uvedomím, aký som kokot. Pipka tu sedí vyklepaná a ja myslím na to, ako rád by som ju pretiahol. Teraz by mi nedala, to mi je jasné. Potrebuje sa upokojiť, potrebuje pomoc. A ja ako správny chlap ju musím poskytnúť.

„Som Enrico Rossi.“ Podávam jej ruku.

„Stela Markovičová.“

Stisk mi opätuje, ale vzápätí ruku rýchlo stiahne, akoby som ju popálil.

„Takže, Stela, ako vám môžem pomôcť? Zavolám políciu?“

„Nieee!“ Zdesí sa. „Políciu nie, prosím vás.“

„Prečo sa ženy nechajú týrať vlastným manželom a potom na neho nechcú zavolať políciu? Veď vás fyzicky napadol.“

„To áno, lenže... urobil to prvýkrát a ja... myslím, že som mu zlomila rebro. Dost' silno som ho kopla.“

„Skutočne? Nevyzeráte na to.“

„Áno, najprv som ho kopla... tam.“ Ukáže prstom na môj rozkrok a aj sa tam na chvíľu pozrie. „A potom ešte do brucha.“

Uškrniem sa. „Vy ste ho vlastne odrovnali.“

„To iste nie, pozbiera sa a zabije ma. On ma fakt za-bi-je,“ povie vystrašene.

„Nebojte sa, ochránim vás.“

To je práve tá chvíľa, keď na ňu musím zapôsobiť. Vždy, keď chcem nejakú dostať, hrám sa na džentlmena.

„Ďakujem, ale asi by som už mala ísť. Prepáčte, že som vás obťažovala.“ Nečakane sa postaví a zberá na odchod. Kam, doriti, chce ísť? Po ďalšiu nakladačku k tomu idiotovi? Ako správny lovec musím zaútočiť. Nemôžem dovoliť, aby mi korisť ušla.

„Ale kdeže, vôbec neobťažujete! Je mojou povinnosťou pomôcť vám. Čo by som to bol za človeka, keby som vás vystavil nebezpečenstvu? Vy sa k manželovi teraz nemôžete vrátiť, mohol by vám ublížiť. Uvedomujete si to?“

„A čo mám podľa vás robiť? Musím sa tam vrátiť. Nechala som v byte kufor a peňaženku, bez nich sa nikam nepohnem. Chcela som ho opustiť a bola som už na odchode, keď sa na mňa vrhol ako zviera.“ Utrápene krúti hlavou.

„Milujete ho?“

„Nie,“ okamžite odvetí. „Už veľmi dlho k nemu nič necítim, ale vás to nemá čo zaujímať.“

„To máte pravdu, prepáčte mi moju zvedavosť.“

Zrazu zaštrngajú kľúče vo dverách. Dočerta, Ornella!

Stela

Po celý čas, čo sedím v kuchyni najsexi muža, akého som kedy videla, sa tvárim vážne a snažím sa zakryť nervozitu, ktorú voči novému susedovi pociťujem. Ako som mohla byť taká hlúpa a natrepať sa práve do jeho bytu? Musím vyzerieť otrasne a strašne sa hanbím za naše trápne zoznámenie.

„Enrico, si doma?“ ozve sa ženský hlas krátko po tom, čo buchnú vchodové dvere.

„Som v kuchyni,“ odpovie akosi nepokojne Enrico.

„Niečo som ti kúpila a...“ Žena zmĺkne, len čo ma zbadá. Spoznávam ju. Jeho matka. Jemne sa usmejem, no ona si ma premeriava akosi nedôverčivo.

„Kto ste?“ spýta sa, no ja akosi nedokážem zo seba vysúkať ani slovo.

„To je naša susedka Stela. Práve utiekla od manžela, pretože ju mlátil. Býva o poschodie vyššie,“ vysvetľuje Enrico. Žena prekvapene zažmurká a jej oči sa naplnia ľútosťou.

„Veľmi ma teší, Stela. Ja som Ornella, Enricova manželka,“ po-

vie a podá mi ruku. Manželka?! Neveriacky na ňu zízam. Táto žena nie je jeho matka?

„Je mi to ľúto, srdiečko. Podte, sadnite si a porozprávajte mi, čo sa stalo. A cítte sa u nás ako doma.“

„Ďakujem.“ Naprázdno preglgnem. Nemôžem tomu uveriť. On je ženatý! A ja som naposledy masturbovala s myšlienkami na neho. Som ja ale krava. No prečo je jeho manželkou táto žena? Veď je od neho minimálne o tridsať rokov staršia!

„Je vám niečo? Ste bledá,“ vytrhne ma z myšlienok Ornella.

„Prepáčte, necítim sa dobre.“

„Čo vám urobil manžel?“ vyzvedá. Hodím očko po Enricovi. Z jeho pohľadu mi naskočia zimomriavky.

„Ja... netuším, čo to do neho vošlo. Správal sa ako blázon. Sedel na mne, zvieral mi hrdlo a keď som sa bránila, tak ma prefackal.“ Zhlboka sa nadýchnem. „Chcem sa rozviest', ale on mi to nechce dovoliť.“

„To je ale debil,“ prehovorí Enrico.

Ornella na neho nežne pozrie. „Ty by si mi to nikdy neurobil, však, miláčik? Enrico je úžasný, nikdy by ma neudrel a vážim si ho preto.“ Nakloní sa k nemu a pobožká ho.

„Veď ma poznáš,“ odpovie trochu v rozpakoch. Cítim, že by som mala odtiaľto odísť. Nemôžem svojich susedov otravovať s mojimi problémami.

„Tak ja už pôjdem,“ postavím sa.

„Chcete sa vrátiť k manželovi?“ zhrozí sa Ornella.

„Nie, len si musím ísť po kufor.“

„Odchádzate od neho?“

„Nič iné mi neostáva.“

„Máte to ťažké.“ S lútosťou na mňa hľadí.

„Nejako to zvládnem. Ďakujem vám za prichýlenie, nechcela som obťažovať a...“

„Aké obťažovanie? Ste týraná žena a potrebujete pomoc. Preboha, muselo to byť strašné. Mali by ste to oznámiť polícii.“

„Políciu nechcem do toho ťahať.“

„Tak potom ostaňte u nás, aspoň túto noc. Počkajte, nech sa upokojí situácia a premyslite si, čo budete robiť ďalej. Len nechodte domov, moja milá. Váš muž je psychopat, verte mi. A nerada by som mala výčitky svedomia, keby sa vám niečo stalo.“

Jej ponuka ma prekvapí, no záporne pokrútim hlavou. „Ste veľmi milá, ale u vás v žiadnom prípade nemôžem zostať.“

Pozriem na Enrica. Mlčky ma prepaľuje pohľadom.

„A prečo by ste nemohli? Tento byt je veľký a zmesíme sa sem všetci, však, miláčik?“

„Ale samozrejme, len tu pokojne prespíte, Stela. Miesta je tu dosť a vôbec nám to nebude prekážať,“ súhlasí Enrico.

Zamyslím sa. Jedna noc u týchto milých susedov ma nezabije. I keď ma Enrico svojou prítomnosťou neskutočne znervózňuje, pretože je pekelné sexi a už len pohľad na neho ma dostáva do rozpakov. Je tu však Ornella a tým pádom nemusím mať výčitky, že som v byte s cudzím mužom.

„Tak dobre,“ poviem po chvíľke váhania. „Ostanem túto noc, aspoň sa Richard upokojí a zajtra si to s ním doriešim.“

„Správne ste sa rozhodli. Poďte, teraz vám ukážem, kde budete spať.“

Ornella vstane a odkráča do jednej z izieb. Váhavo ju nasledujem. Naozaj by nebolo rozumné vrátiť sa domov, uvažujem. Kto vie, čoho všetkého by bol Richard schopný. Musím si premyslieť, čo budem robiť. Jedno však viem, nikdy sa k nemu nevrátim. Je to hajzel a dnes naše manželstvo úplne pochoval. Izba sa mi páči. Nachádza sa v nej posteľ, niekoľko skriň a televízor.

„Neviem, čo povedať. Som vám veľmi vďačná za pomoc,“ pozdychnem si.

„Len si oddýchnite a ráno sa porozprávame.“ Zatvorí dvere a nechá ma samu. Je to veľmi milá žena, i keď neoplýva krásou. Začnem premýšľať, prečo si ju asi Enrico vzal. Žeby sa mu páčili staršie ženy s nadváhou?

4. kapitola Enrico

Ornella sa po chvíli vracia a sadá si mi na kolená.

„Chuderka, videl si, aká bola vyplašená? Ten jej muž musí byť riadny cvok.“

„To veru je.“

„Nemám problém pomôcť úbohému dievčaťu. Mala som kamošku, ktorú muž bil a veru nedopadla dobre,“ vzdychne si.

„Mne neprekáža, že tu je, ak to neprekáža tebe.“ Oviniem si ruku okolo jej tlstého pása. Na jej tukové vankúše a celulitídu som už zvyknutý.

„Ty si taký zlatý, zajačik.“

Začne rozprávať pikošky z práce, pomerne dlho sedíme za stolom a ja neustále myslím na to, že v mojom byte spí sexi košť. V jednej chvíli sa mi postaví, keď si pomyslím, ako rád by som si tú mladú podal. Ornella mi nadržane strčí jazyk do úst.

„Chcem ťa, zajko. Už dlho sme sa nemilovali,“ vzdychá mi moja žena do ucha.

„Tak poďme na to,“ precedím chrapľavo a opriem ju o stôl chrbtom ku mne. Vyhrniem jej dlhé šaty až po boky a upriem zrak na jej tučný zadok. Zasa pribrala. Stehná má mohutné a kožu scvrknutú. Cítim, ako mi penis ochabuje.

Dočerta! Jednou rukou si ho začnem honiť a druhou jej prstujem kundu. Je mokrá a pripravená.

„Prosím, Enrico, olíž mi bradavky.“ Stiahne si vrchný diel šiat. Vykuknú na mňa jej ovisnuté kozy. Miesim ich v rukách ako cesto na koláč a potom jej zubami ťahám bradavky. Vzdychá od rozkoše. Po chvíli ju otáčam a rovno strkám vtáka do jej starej kundy. Je taká široká, že ju takmer vôbec necítim a jedine predstava

sexi pornoherečky mi dopomáha k udržaniu erekcie. Búšim do nej ako divý, no po chvíli prestanem.

„Urob mi to ústami, miláčik,“ zapradie.

Poslušne si klakne a vezme si môj nástroj rozkoše do úst. Ani neviem prečo, ale začnem si predstavovať tú mladú, čo sem dnes prišla. Ako by mi to asi robila ona? Jej pery by obomkli môj úd a jazykom by ho láskala. Držal by som ju za jej červené vlasy a určoval si tempo. A tie modré okále, ktorými sa na mňa dívala, by ma prosili, aby som ju pretiahol. Aké nohavičky asi nosí? Ženám ako je ona sa hodia čipkované tangá.

Predstavím si ich na nej. Určite vie dobre šukať, viem to, lebo je to na nej vidieť. Napriek plachosti, s akou sem nabehla, z nej razí drzosť, ktorú som si na nej všimol. Postrehnem akýsi zvuk. Ornella na kolenách usilovne pracuje a ja vyvrcholím vo chvíli, keď sa na prahu kuchyne zjaví Stela.

Stela

Som v takom šoku, že ani nedýcham. Civiem na obnaženého Enrica a jeho ženu, ktorá kľučí na kolenách a fajčí mu vtáka. Od rozpakov celá očervienim. Keď sa nám stretnú pohľady, okamžite sa otáčam a utiekám späť do izby. Idem sa od hanby prepadnúť pod zem. Som smädná ako kôň a chcela som sa len napiť, no keby som bola tušila, že si to budú v kuchyni rozdávať, ani nos by som z izby nevystřčila.

Pokúšam sa upokojiť a zaspáť. V ústach však mám Saharu a moje myšlienky sa neustále vracajú k tomu, čo som práve videla. Stál tam a ona mala jeho penis v ústach. Naše pohľady sa stretli práve vo chvíli, keď vrcholil. Nikdy som nezažila trápnejšiu chvíľu vo svojom živote! Zdalo sa, že Ornella si ma nevšimla, no Enrico ma videl.

Ubehne asi polhodina, počas ktorej civiem do stropu a premýšľam nad dnešným dňom. Ktovie, čo robí Richard. Možno ma hľa-

dá po celom meste. Alebo žeby na mňa čakal doma? Určite netuší, kde som a keďže som si doma nechala aj mobil, nemôže ma ani kontaktovať. Je mi to však fuk. Uvedomujem si, že je medzi nami koniec a beriem to ako hotovú vec. Z myšlienok ma vyruší klopanie na dvere.

Posadím sa, ale ani neceknem. Napravím si sukňu. Flanelové pyžamo, ktoré mi ponúkla Ornella, som odmietla a rozhodla som sa spať v tom, v čom som prišla, akokoľvek to bude nepohodlné. Klopanie sa ozve druhýkrát a potom niekto vstúpi dnu. V tme sa mihne silueta muža.

„Nespíte?“ Enrico rozsvieti nočnú lampu a zastane predou mnou. Onemiam pri pohľade na neho. Je totiž od pásu nahor nahý, na sebe má len pyžamové nohavice a uterák prevesený okolo krku. Vlhké vlasy ma rozstrapatené. Je zrejme, že práve vyšiel zo sprchy. Očami blúdím po jeho vyšportovanej hrudi a vzápätí klopím zrak k zemi. Nenormálne sa červenám.

„Nespím. Ako by som mohla?“ Mám stiahnuté hrdlo. Akosi strácam reč v spoločnosti tohto muža.

„Sledovali ste nás?“ zarazí ma otázkou.

S úžasom na neho pozriem. „Zbláznili ste sa? To by som si nikdy nedovolila! Chcela som sa len napiť.“

„Ste smädná? To ste mali povedať hneď. Moment, prinesiem vám vodu.“ Otočí sa a už ho niet. Pokúšam sa upokojiť. On si fakt myslí, že som ho sledovala?

Vstupuje do izby a podáva mi fľašu s minerálkou.

„Ďakujem.“ Napijem sa. Potom na neho vážne pozriem. „Mali by ste odísť, čo ak vás tu nájde vaša žena?“

„Nemajte obavy, už tvrdo spí.“ Veľavýznamne sa usmeje.

„Netušila som, že vás nájdem v kuchyni v takejto polohe s vašou manželkou. Je mi to veľmi trápne a ospravedlňujem sa.“

„Mne to až také trápne neprišlo. Páčilo sa mi, ako ste sa na mňa pozerali.“

„Čože?“ Vytreštím oči. Uťahuje si zo mňa? Ten je bezočivý!

„Mohli ste sa pokojne pridať k nám do trojky,“ dodá zvonným hlasom. Od prekvapenia otvorím ústa. Tvár mi zaleje rumenec a pohltí ma hnev.

„Zatvorte tie ústa, lebo vám ich zatvorím ja... týmto.“ Ukáže na svojho vtáka, ktorý sa mu na moje prekvapenie vydúva v nohavičiach.

„Čo si to dovoľujete?!“ vybuchnem.

„Mám rád také ako vy. Nezdáte sa, ale ste riadne divoká.“

Pristúpi ku mne tak, že nás delí len niekoľko milimetrov. Stáť v takejto tesnej blízkosti oproti polonahému chlapovi, ktorý vás navyše strašne priťahuje, nie je žiadna sranda. Cítim jeho dych na svojich perách, hľadím do jeho zmyselných očí a celé vnútro sa mi chveje. Dočerta! Musím sa ovládať!

Prudko ho od seba odsotím. „Odchádzam!“

Pohnem sa k dverám, no predbehne ma a zatarasí mi dvere svojím telom. „K tomu magorovi?“

„Stále je to môj manžel.“

„Je to idiot.“

Zlostne na neho pozriem. „A vy ste čo?“

Vystrie ku mne ruku a odhrnie mi zablúdený prameň vlasov z tváre. „Ja by som vás nikdy neudrel, Stela.“

„Nie som si istá, či by ste mi neurobili niečo horšie,“ zasyčím.

„Ja by som vám urobil len dobre, ak by ste chceli. Kedy ste mali naposledy sex? Čo keby sme si len tak nezáväzne užili? Nikto sa o tom nedozvie, ani moja žena, ani váš muž.“

Jeho ponuka mi vyrazí dych. Môj sused je sukničkář a chce ma pretiahnuť. Pravdou je, že som nemala sex už veľmi dlho a jeho neslušný návrh ma nechtiac vzruší. Asi nie som normálna.

„Zvažujete moju ponuku?“ Doberá si ma.

„Ste nechutný. Čo si vlastne o sebe myslíte? Ste ženatý muž a len pred hodinou ste dosexovali so svojou ženou. Ako teraz môžete prísť za mnou a...“

„Psst.“ Priloží mi prst k perám, čím ma umlčí. „Viete, kolčí to

robia? Kolíkí muži podvádžajú svoje ženy? Ani ja nie som výnimka. Podvádzam ju, ak je príležitosť, ale to len preto, že sa mi pri nej sotva postaví. Viete, aj teraz, keď mi ho Ornella fajčila, som si pritom predstavoval vás. Ste veľmi krásna žena a vzrušovala ma predstava, že ste tak blízko toho, čo sa dialo v kuchyni.“

Som šokovaná. Jeho úprimnosť ma zaráža a zároveň fascinuje.

„To myslíte vážne?“

„Nepozerajte sa tak na mňa. Nebudem sa pretvarovať, že som neviniatko. Milujem sex a mám ho aj s inými, nielen so svojou ženou. Ornelle to stačí len raz do mesiaca a ja potrebujem viac.“

„Mňa však nedostanete!“ vyprsknem.

„Veď vás ani nenútim, ale keby ste si to rozmysleli, dajte mi signál a som celý váš...“

„Nikdy!“ Rozhorčene sa mu otočím chrbtom.

„Ako chcete.“ Mykne plecom. „Len sa upokojte. Sľubujem, že sa vás ani nedotknem, pokiaľ mi to sama nedovolíte.“

„Ste obyčajný zvrhlík,“ oznámim mu s hnevom.

„Tento zvrhlík po vás šialene túži,“ zašepká a perami sa dotkne môjho ušného lalôčika. Vykolajú ma to. „Prajem vám dobrú noc.“

Zatvorí dvere a nechá ma tam stáť úplne roztrasenú. Jeho priama ponuka na sex ma vzrušila, zacítim vlhko v nohavičkách. Som sama, v cudzom byte, v cudzej posteli, s prstami v svojej mušličke. Čo ak som rovnako zvrhlá ako on, len o tom ešte neviem?